

Подільська Зоря

АКТУАЛЬНО

Президент Зеленський підписав указ, який розпочинає створення у наших Силах оборони окремого роду сил - Сил безпілотних систем. "Це те, що повинно дати цілком конкретний результат уже найближчим часом. Цей рік повинен стати вирішальним у багатьох аспектах. І, очевидно, - на полі бою. Дрони - безпілотні системи - довели свою ефективність у боях на землі, у небі та в морі. Україна реально змінила безпекову ситуацію в Чорному морі завдяки дронам. Зараз перелік завдань чіткий: спеціальні штатні посади під роботу з дронами, спеціальні підрозділи, ефективне тренування, систематизація досвіду, постійне масштабування виробництва і залучення найкращих ідей, найкращих спеціалістів у цю сферу".

Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний уточнив результат роботи сил ППО по російських ракетах та дронах. За даними генерала, під час повітряної атаки 7 лютого Росія застосувала 64 засоби повітряного нападу. Наші сили ППО збили: 26 крилатих ракет Х-101/Х-555/Х-55; 3 крилаті ракети "Калібр"; 15 ударних БПЛА типу "Shahed-136/131". У протистоянні терору РФ брала участь винищувальна авіація України, зенітні ракетні війська та мобільні групи сил ППО. Водночас 7 лютого тривожно було не лише в Україні. Окупанти змусили Польщу задіяти військовий протокол з захисту неба, адже одна з ракет прямувала через Львів до її повітряного простору. Була піднята авіація союзників, повідомляло зранку польське Командування.

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець закликав парламент ухвалити оновлений законопроект про мобілізацію в першому читанні. Раніше омбудсмен наголошував, що цей документ порушує, зокрема, норми Конституції. Як повідомив Лубінець у Телеграм, ввечері 6 лютого відбулася термінова нарада з міністром оборони України Рустемом Умеровим. На зустрічі обговорили законопроект про мобілізацію. "У результаті наради дійшов висновку, що зазначений законопроект необхідно ухвалити парламентом у першому читанні. До другого читання зауваження від Офісу Омбудсмена можна врегулювати. Вкотре відмічаю швидке позитивне реагування з боку міністра оборони України", - написав він.

Українські військовослужбовці підняли державний прапор України у Кринках на лівому березі Херсонської області. Про це повідомляє DeepState. Аналітики зазначають, що прапор встановили бійці 36-ої окремої бригади морської піхоти. Вони кажуть, що цей вчинок заперечує російську пропаганду та принижує командувача Повітряно-десантних військ РФ генерал-полковника Михайла Теплинського, який відповідає за угруповання військ "Дніпро". "Московити у своїй пропаганді стверджують постійно, що Кринки знаходяться під їх контролем і вони всіх відкинули за Дніпро. Але бійці 36-ї ОБрМП так не вважають", - йдеться у повідомленні. Водночас зазначається, що радіти зарано, оскільки тривають важкі бої: російські загари постійно підтягують резерви та намагаються витіснити українські сили. Крім того, окупанти зосереджують велику увагу на переправі та правому березі.

У січні Україна вийшла на довоєнні обсяги експорту морем завдяки функціонуванню українського морського коридору. Про це розповів прем'єр-міністр Денис Шмигаль. "Вже пів року працює український морський логістичний коридор. Пів року тому ми зняли блокаду Чорного моря й активізували українську морську торгівлю", - зазначив глава уряду. "Новим зерновим коридором вже пройшли понад 660 кораблів, які перевезли близько 20 млн тонн вантажів до 32-х країн світу. 70% з цих вантажів - це аграрна продукція наших сільгоспвиробників", - наголошує Шмигаль. У січні Україна вийшла на довоєнні обсяги експорту морем, а по загальному обсягу експорту вже наближається до показників, які мали до початку великої війни. У січні в грошовому еквіваленті загальний український експорт склав 3,1 млрд доларів, з них 1,9 млрд доларів - це морський експорт. "Кожна гривня, яка надходить до бюджету від експортної торгівлі, йде на оборону", - наголосив прем'єр-міністр.

Упродовж січня 2024 року платники податків Вінниччини перерахували до бюджету на підтримку обороноздатності української армії та пришвидшення нашої перемоги 80 млн 323,9 тис. грн військового збору. Про це повідомляє ГУ ДПС у Вінницькій області. У порівнянні з першим місяцем 2023 року, надходження військового збору зросли на 15,9 млн 849,8 тис. грн або на 24,6%.

На даний час у Вінниці є гостра потреба у всіх групах крові. Потреби динамічні і змінюються щодня залежно від обставин. Якщо плануєте стати донором, звертайтеся до Вінницького обласного центру служби крові (Пирогова, 48). Контактний телефон: +38 (067) 120 90 93. Ваша кров може допомогти врятувати три життя.

Віддали життя за Україну!

Клята війна знову забрала молоде життя, житель села Якушинці - **Микола Іванович МЕЛЬНИК**. Йому наважди 33...

Микола Мельник народився 20.12.1989 року Навчався в Якушинській школі. Потім здобув фах в професійно технічному ліцеї.

Працював в НДІ реабілітації осіб з інвалідністю.

3 серпня 2023 року був призваний до лав Збройних Сил України, пройшовши навчання в Англії, захищав Україну від агресора. Загинув воїн в Авдіїці під час штурмових дій ворога 29.01.2024 року.

Без турботливого сина залишилася невістка мати, без люблячого чоловіка та батька - дружина Юлія та донечка, брати втратили рідну людину.

Він став нашим Героєм та назавжди залишиться в наших серцях. Війна забирає найкращих... Микола загинув будучи вірним військовій присязі, з честю і до кінця виконавши свій службовий обов'язок. Віддав за мир в Україні найцінніше - власне життя.

Ще одна трагічна звістка надійшла до Якушинської громади, у протистоянні з ворогом загинув житель села Якушинці - **Василь Петрович ВАЩУК**.

8 листопада 2023 року наш земляк загинув від ворожих обстрілів, боронячи країну від російських загарбників, поблизу населеного пункту Первомайськ, Донецької області. До нині він вважався безвісти зниклим.

Василь Ващук народився 28.01.1990 року в с.Якушинці, навчався в місцевій школі, потім продовжив здобувати фах в Вінницькому вищому професійному училищі сфери послуг по професії монтажник радіоелектронної апаратури та приладів.

Змалечку захоплювався різною технікою, розбирався та умів полагодити будь який прилад, з чим і пов'язав своє подальше життя, знайшовши себе в цій професії.

Жив та працював Василь в рідному селі Якушинці, мав багато друзів, знайомих, які любили та поважали його.

Отримавши повістку, не ховаючись, сміливо та рішуче вступив до лав Збройних Сил України, ставши на захист нашої держави в квітні місяці 2023 року. Успішно пройшов військово підготовку за спеціальністю інженер-сапер, після чого боронив нашу країну від ворога на Донецькому напрямку.

Війна забирає найкращих, активний, життєрадісний чоловік, який вдихав кожен мить на повні груди, радував своїх близьких та друзів, мріяв, любив життя. У воїна залишилися невістки батьки та сестри.

Від усієї Якушинської громади висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким. Схиляємо голови в скорботі за Героями, молимося за їх душі. Світла пам'ять і вічна шана патріотам України!

Сумна звістка знову сколихнула Стрижавську громаду. Війна забрала життя **Олександра НАЗИМКА**.

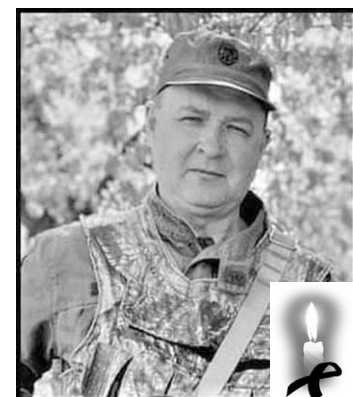
Олександр народився 30 липня 1968 року в місті Погребище. Після закінчення місцевої школи вступив до Погребищенського медичного фахового коледжу за спеціальністю "Фельдшер". У 1990-му переїхав проживати до Стрижавки, деякий час мешкав у Лаврівці. Працював фельдшером у Стрижавській амбулаторії.

У 2014-2015 рр. служив в добровільному батальйоні "Золоті ворота" у зоні антитерористичної операції. 5 квітня 2022 року добровільно пішов служити Україні військовим лікарем та врятував життя не одного військового. Був сміливий і добрий, мав гостре відчуття справедливості та завжди допомагав іншим.

24 вересня 2022 року Олександр загинув при виконанні бойового завдання поблизу Бахмута Донецької області. Вважався безвісти зниклим до січня 2024-го. Родина, звісно, пережила важке випробування. Весь час вірили, сподівалися та молилися, щоб їхній син, чоловік, батько, дідусь повернувся додому живим і здоровим.

Щирі співчуття родині. На Олександра чекали мати Ганна Микитівна, дружина Наталія, донька Тетяна, син Сергій і внучки Соломія, Анна та Галина.

Пам'ятаймо про силу духу та високий патріотизм людини, яка віддала життя за українське майбутнє. **Світла пам'ять Герою і вічна слава!**

3 лютого, провели в останню путь жителя села Агрономічне - **Віктора Анатолійовича ПОДОЛИННОГО**.

Вшанувати пам'ять Героя прийшли рідні, близькі, друзі, однокласники, колеги, побратими та просто ті хто знав воїна.

Віктор Анатолійович народився 22 січня 1972 року в місті Вінниця. Навчався в школі №23, після закінчення вступив до Вінницького національного технічного університету. Працював програмістом в акціонерному товаристві "Укртелеком".

3 27 лютого 2022 року став на захист Батьківщини. Брав участь у боях за місто Лиман. Воював у складі штурмової бригади Національної гвардії України "Червона калина". 20 грудня 2023 року загинув під час виконання бойового завдання в селі Вербове Запорізької області.

Завжди привітний та радісний - таким нашого Героя запам'ятають односельці, побратими і всі, хто був з ним знайомий.

Агрономічна сільська рада висловлює щирі співчуття рідним та близьким загиблого Героя-Захисника України. Разом з Вами схиляємо голови у глибокій скорботі.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ТА СЛАВА ГЕРОЮ!

Передплатити «Подільську зорю» можна у декілька кліків зі свого смартфона або комп'ютера!

1. Переходимо за посиланням <https://peredplata.ukrposhta.ua>
2. Обираємо - Передплатити місцеві видання
3. Обираємо - Вінницьку область
4. В пошук вписуємо індекс видання - **61487**.
5. **ПЕРЕДПЛАЧУЄМО - ОНЛАЙН!**

На Вінниччині стартував II етап змагань "Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги"

5 лютого в області, як і по всій країні, стартував II етап змагань "Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги". Проект створений за ініціатииви президента України Володимира Зеленського та реалізується Міністерством молоді та спорту України, Міністерством освіти України та Вінницькою ОВА. Його головна мета залучення шкіл до фізичного розвитку, формування у них лідерських якостей, відчуття командного духу та атмосфери спілкування та популяризації спорту серед школярів.

За словами начальника Вінницької ОВА **Сергія Борзова**, у другому етапі змагань школярі боротимуться за право представляти свій навчальний заклад на рівні громад, потім - районів та області. Юнаки та дівчата продемонструють свою майстерність з футзалу, баскетболу, волейболу, спортивного орієнтування та черліденгу, тощо.

- Це активний спосіб життя, який сьогодні допомагає дітям долати стрес, адже у нас продовжуються бойові дії, лунають повітряні тривоги. Перекоаний, що завдяки змаганням "Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги" діти більше спілкуватимуться з однолітками та розкриють свій потенціал. Адже спорт - це не лише про здоров'я, а й про лідерство, наполегливість та вміння працювати в команді. До речі Вінниччина сьогодні входить у п'ятірку областей по кількості учасників. На офіційному сайті зареєстровано 1932 команди з нашої області. Загалом у проєкті беруть участь більше 25 тисяч команд, а це - понад 300 тисяч школярів з усієї України, - розповів **Сергій Борзов**.

Участь у відкритті змагань взяли дві баскетбольні команди Калинівської громади - "Драconi" Корделівського ліцею та "Соколи" з ліцею с. Глинськ та професіонали БК "Вінниця".

Начальник ОВА **Сергій Борзов** презентував гравцям БК "Вінниця" баскетбольний м'яч з підписами переможців Євроліги - БК "Монако" та побажав, щоб подарунок приніс удачу нашій команді.

Яскравим був виступ черлідерок Вінницького гуманітарного ліцею №1 ім. М.Пирогова "Завзяті соболята". Дівчата теж наполегливо готуються до змагань.

Затим розпочалися товариські матчі. Першими із професіоналами-баскетболістами зіграли хлопці із команди "Драconi". Другою була команда від ліцею села Глинськ "Соколи". Обидві команди зіграли на досить непоганому рівні та вміло підхоплювали навички професіоналів з баскетбольного клубу "Вінниця".

Перша заступниця начальника ОВА **Наталія Заболотна** зауважила, що на рівні громад була проведена колосальна робота. В області немає жодної громади, яка б не зареєструвала свої команди з різних видів спорту.

- Два роки повномасштабного вторгнення... Постійна дистанційна освіта... Діти справді скучили за тренуваннями, за активністю, зрештою, - за спілкуванням один з одним. Це справді подобається молоді. Ці змагання - найкращий спосіб відволікти дітей від смартфона і від важких щоденних новин. Для того, щоб сьогодні на відкритті було цікаво і команди здобули ще й якісь нові навички, ми запросили баскетбольну команду "Вінниця". Вони є професіоналами і зможуть в товариському матчі "підтягнути" наші шкільні команди - підкреслила посадовця.

Учасників заходу також підтримала регіональна амбасадорка проєкту, майстриня спорту України, срібна та бронзова призерка Кубку світу з веслування на байдарках і каное **Маріна Чорна**.

- Пліч-о-пліч. Всеукраїнська шкільна ліга" - надзвичайно важливий в наш час проєкт для школярів. Адже заняття спортом допоможуть дітям не лише зміцнити здоров'я, а й загартувати дух та відволіктися від суворой буденності. Як амбасадорка, буду їздити на шкільні ліги, популяризувати цей проєкт. Звісно, у мене є свої тренувальні збори, тому поєднуютиму цю роботу зі своїм графіком. Особливо, вболіватиму за нашу вінницьку команду, коли дійдемо до всеукраїнського етапу, - розповіла дівчина.

Також варто зазначити, що вже наступного дня, 6 лютого на Вінниччині обрали талісман змагань "Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги" - ним став лис. Конкурс на визначення спортивного талісману розпочали 25 січня. Усі охочі пропонували у коментарях на сторінці Facebook

тварину, яка може стати талісманом змагань. Варіанти приймалися до 31 січня. Згодом для підсумкового голосування було відібрано 5 тварин. І саме лис став обласним спортивним талісманом, який підтримуватиме команди на різних етапах змагань.

Спеціальний підрозділ ГУР "KRAKEN" отримав підтримку від Вінницької ОДА

Начальник Вінницької обласної військової адміністрації, **Сергій Борзов**, передав два мікроавтобуси Volkswagen для потреб спеціального підрозділу ГУР

"KRAKEN". Ця передача транспортних засобів є ще одним кроком до підтримки наших військових та забезпечення їхньої успішної діяльності на фронті. Очільник області **Сергій Борзов** наголосив на тому, що транспорт є таким же важливим засобом на фронті, як і зброя. Ця ініціатива демонструє нашу відданість забезпеченню необхідних ресурсів для ефективного ведення бойових дій проти окупантів. Від початку війни, спецпризначенці ГУР Міністерства оборони України продовжують наводити страх на окупантів. Їхній підхід та ефективність виконання завдань зробили їх незамінними в боротьбі проти ворога. "Вони там, де не чекають, роблять 'бавовну' російським окупантам і щодня наближають нашу перемогу! Дякую за професійність і мужність. Бережіть себе! Разом обов'язково перемаємо!" - підкреслив **Сергій Борзов**.

Розпочато прийом заявок на участь у Всеукраїнському конкурсі до Міжнародного дня рідної мови

21 лютого відзначається Міжнародний день рідної мови.

Із цієї нагоди представники Національного Фестивалю "Код Нації" та проєкту "ПроМову" оголосили проведення Всеукраїнського конкурсу.

Його мета - сприяти розвитку української мови шляхом популяризації культурного надбання у суспільстві; заохочення представників усіх груп населення до вивчення української мови, утвердження її як головного чинника існування нашої нації; розвиток творчих та інтелектуальних здібностей учасників Конкурсу.

Важливо, що у рамках конкурсу також передбачено й підтримку Збройних Сил України благодійними внесками учасників.

На Конкурс усі охочі зможуть подати свої творчі про-

екти у п'яти номінаціях: образотворчі роботи, відеороботи, фотокросинг, есе на тему "Мовне питання" та номінація мовних мемів. Подача заявок на Конкурс відбувається на сайті з 05.02 по 25.02, оцінювання творчих проєктів по 29.02, а оголошення переможців Конкурсу відбудеться 01 березня на офіційних сторінках Фестивалю в соціальних мережах.

Для інших знавців солов'їної Освітня платформа Фестивалю проведуть Тестування на рівень володіння українською мовою. Зареєструватись на нього можна на сторінці до 23.02, пройти тестування з 26.02 по 29.02, а дізнатись попередні результати вже з 01 березня!

Детальніше про умови участі та Положення на сайті Конкурсу <https://mova.kod-natsii.com>.

Засідання районної комісії з погашення заборгованості із заробітної плати

Під керівництвом начальника районної військової адміністрації, **Віталія Урдзика**, відбулося засідання районної комісії з питання погашення заборгованості із заробітної плати та забезпеченням додержання законодавства про працю. Увага була приділена можливим шляхам вирішення проблеми та перспективам її погашення.

Окремо розглядалась ситуація на підприємствах Вінницького району, зокрема, ТОВ "Гніванський гранітний кар'єр" та ВАТ "Гніванський кар'єр". Заслухавши пояснення щодо виникнення та шляхів погашення заборгованості запрошених представників підприємств.

Учасниками засідання були представники районної військової адміністрації, її структурних підрозділів, державної виконавчої служби у Вінницькому районі, Вінницької філії Вінницького обласного центру зайнятості, а також представники Головного управління у Вінницькій області: Державної податкової служби та Статистики.

- Ми не маємо допускати таких ганебних явищ, як затримка заробітної плати працівникам та нарощування заборгованості, адже це впливає на зарахування трудовою стажу працівника та в подальшому розмір пенсійного забезпечення. Спільна робота та взаєморозуміння всіх зацікавлених сторін є запорукою успішного вирішення цих питань, - зауважив **Віталій Урдзик**, начальник Вінницької районної військової адміністрації.

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ:

Указом Президента України Володимира Зеленського, від 8 грудня 2023 року, жителя села Яришівка Лука-Мелешківської ТГ- **Юрія Олександровича ГОРБАТЮКА**, оператора роти протитанкових ракетних комплексів, нагороджено орденом "За мужність" III ступеня.

Юрій Олександрович приєднався до Збройних Сил України 11 січня 2023 року. Після чого місяць проходив військової навчання у Черкасах, а з березня продовжив їх в Львові. Із липня 2023 року Юрій перебуває на передовій, проявляючи мужність та відданість обороні своєї держави.

Щиро дякуємо Юрію за службу та відвагу!

Нагороджено орденом "За мужність" III ступеня

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі нагороджено (по смерті) стрижавчанина **Юрія КОЗУБА**.

Юрій Козуб родом із Калинівщини. Народився 6 травня 1986 року у с. Люлинцях. Закінчив 9 класів у місцевій школі, а повну середню освіту здобув у с. Великі Кутища. Служив у армії. У 2011-му створив сім'ю і з дружиною Валентиною переїхав до Стрижавки. 1 березня 2022 року пішов добровольцем до лав ЗСУ. Був солдатом, водієм-хіміком відділення радіаційного, хімічного, біологічного захисту військової частини А2287.

Юрій загинув 29 червня 2023 року, виконуючи бойове завдання біля населеного пункту Старомайорське Донецької області. Потрапив під артилерійський обстріл. Майже два місяці перебував на території, підконтрольній ворогові.

У Юрія залишилися дружина Валентина, діти Олександр і Катерина.

Ковток свіжого повітря: як будувати спілкування між військовими та їхніми дітьми

Наприкінці 2023 року заступник виконавчого директора ЮНІСЕФ відвідав Україну, щоб привернути увагу цивілізованого світу до критичних станів українських дітей, викликаних війною. Серед них особливо вразливою категорією маленьких українців залишаються діти захисників. Як по-

те, в якому емоційному стані перебуває батько. Спочатку він може отримати від дитини, яка зазвичай щиро радіє йому, таку бажану психологічну підтримку, нові сенси продовжувати свою небезпечну важку збройну боротьбу проти ворога.

Але водночас військовий має під час спілкування із сім'єю попіклуватись і про емоційний стан своєї дитини або дружини, або батьків. Постійний страх за життя свого коханого захисника та невизначеність виснажують їх.

- Як чоловіки, перебуваючи на фронті та захищаючи свої родини, продовжують бути "батьками"? Яким має бути ставлення військових до того, що вони тимчасово не можуть допомогти своїм дружинам у вихованні дітей?

Насамперед пам'ятаймо, що у військово-го та його родини все ж таки різні психологічні навантаження, різний досвід, різні цінності. Обидві сторони мають це враховувати. Багато надлишкової інформації про обставини того, що відбувається з військовим на війні, є одним із чинників, який посилює стрес його родини. Зрозуміло, коли чоловік перебуває на війні, він не може повноцінно виконувати роль батька. Проблема не в тому, що він цього не хоче, а в тому, що військовий не має такої можливості.

Спілкуючись із військовослужбовцями, я чув від них про те, що спочатку їхнього перебування на війні стосунки із сім'єю складалися по-різному. Наразі ключовим виступало те, що потрібно було пояснювати, нагадувати коханим та рідним про причини своїх та їхніх проблем. Їм доводилось неодноразово пояснювати, чому воїн поводить себе зараз саме так незвично.

Роль батька для військового вже за пів року перебування в чоловічому колективі, у складних умовах жорстоких боїв поступово звужувалася і зменшувалася до базового рівня. Побратими говорили мені: "так, я - батько, але я повинен насамперед вижити, тому що це дасть мені можливість виконувати надалі свої сімейні зобов'язання, виховувати дітей, забезпечувати їх майбутнє, бути гарним чоловіком і батьком."

Після 6 місяців перебування на війні впливати на щось інше, що залишилось вдома, щось робити на далеку перспективу хлопці вже не могли. Вони розуміли, що потрібно кинути всі сили, всі думки на те, щоб бути вправними військовими, бо інакше є шанс не повернутися. На жаль, українські військові не мають змоги постійно пояснювати це своїм дітям та іншим родичам.

Було б доцільно, щоб у країні існували фахові групи, які працювали б із сім'ями наших захисників та пояснюва-

ли їм, що відбувається з їхніми батьками, чоловіками, синами. Фахівці з надання психологічної підтримки мають попереджати сім'ї військових про зміни у психіці їхніх мужніх захисників та про те, як із цим впоратись.

- Пана Володимире, як саме діти, які є без сумніву одним із найпотужніших ресурсів для психіки військового, можуть свідомо підтримати свого тата на фронті?

У цьому питанні велика частка відповідальності лежить на тій особі, яка перебуває поруч із дитиною. Від того, як вона пояснює, залежить і ставлення дитини до того, що її батька тривалий час немає вдома. Дитина, як правило, щиро вірить словам та відверто пишається своїм татом-героем.

Під час спілкування дитини з батьком ця щира дитяча любов та почуття гордості за тата надають військовослужбовцю дуже потужний ресурс для продовження його важкої ратної справи.

Разом з тим, потрібно завжди пам'ятати про те, що батьки, навіть якщо вони перебувають в умовах бойових дій, потребують почути хороші новини про успіхи своїх дітей. Зауважте - не про проблеми. Маленькі перемоги діточок завжди надихають батьків на великі перемоги на полі бою.

Вони розуміють, що страждають не марно, бо хоча б їхні діти можуть бути щасливими! Військові після кожної такої розмови з дітьми переконуються в правильності свого вибору щодо захисту родини зі зброєю в руках. Це є одним із фундаментальних сенсів та ресурсів, коли військовослужбовець перебуває на війні.

Також варто зауважити, що значну роль у підтримці Збройних Сил України відіграють не лише діти військових та їхні рідні, а й ті громадські та державні інституції, які опікуються формуванням та успішним становленням молодого покоління українців.

- Проте військові самі є дітьми своїх літніх батьків. Як впливають стосунки тих, хто, напевно, найбільше хвилюється за життя українських захисників на їхній морально-психологічний стан?

Батьки завжди будуть підтримувати свою дитину, яка пішла захищати Батьківщину. Наразі не має суттєвих проблем у родинних стосунках неналежної комунікації між ними. Модель сім'ї "батьки та діти" здебільшого є стійкішою за модель "чоловік, дружина і діти".

Зазвичай військовослужбовці жаліють своїх батьків та не розповідають їм про ті ризики, з якими вони стикаються на фронті. Інформація про зміни, які відбуваються в ментальному здоров'ї та відповідно у поведінці військових, як правило, не пояснюється їхнім батькам.

Негативна інформація може шокувати літніх людей та завдати непоправної шкоди їхньому здоров'ю.

Батьки не в змозі вплинути на перебіг подій на фронті, тому українські захисники отримують від них лише емоційну підтримку. За порадами вони звертаються до своїх командирів, офіцерів з морально-психологічного забезпечення, більш досвідчених бойових побратимів.

Так, фактично на передовій, народжуються "нові родини", де командири стають "батьками", незважаючи на вік. Хороші командири, мов батьки, піклуються про своїх підлеглих та користуються беззаперечним авторитетом. Від рішень командирів залежить не лише успіх тієї чи іншої військової операції, а й збереження життя бійців та їхнього психічного здоров'я.

Коли військовослужбовці бачать, що їхній командир приймає адекватні рішення, професійно застосовує сили і засоби, це суттєво зменшує наслідки бойового стресу.

Якщо в бійці відсутнє повноцінне відверте спілкування з його рідними батьками, він звертається до своїх побратимів або до батька-командира. Утім, відкривати душу так глибоко, як з рідними, йому не завжди буде по силах. Для цього в ЗСУ працюють військові психологи. Ці люди та бойові побратими поступово стають на певний час "другою", більш "широкою" родиною.

Поступово кількість "родичів" украї-

будувати стосунки між військовослужбовцями ЗСУ та їхніми дітьми задля взаємної підтримки та збереження їхнього ментального здоров'я розповів старший офіцер відділу оперативної психологічної роботи у військах (силах) Центру морально-психологічного забезпечення ЗСУ **Володимир на псевдо "Скіф"**.

За словами "Скіфа", українські захисники перебувають у пеклі сучасної широкомасштабної війни не заради фінансової винагороди або привілеїв, а заради своїх дітей, коханих, батьків, заради щасливого безпечно-го майбутнього своїх сімей.

- Пана Володимире, розкажіть, будь ласка, як військовослужбовці ЗСУ, які перебувають на передовій, зазвичай будують комунікацію зі своїми дітьми та які ризики криються в ній з погляду сучасної психологічної науки?

Під час спілкування з рідними, зокрема з дітьми, наші захисники, як правило, розповідають безпечно для психіки речі. Наразі телефонувати та спілкуватися вони намагаються часто. Коли військові чують голоси власних дітей, вони ніби отримують ковток свіжого повітря серед важкого смо-роду війни. Проте і діти, коли чують у слухавці рідний голос батька, то також отримують потужну емоційну підтримку.

Наразі дитяча психіка менш захищена від руйнівних стресів, викликаних обставинами сучасних подій (три-воги, обстріли, окупація, спостереження за горем інших тощо), порівняно з обставинами минулого. Тому батьки і діти ніби заряджають один одного під час спілкування, в якому провідну роль відіграє все ж таки доросла людина.

Під час такого тепло-го родинного спілкування надзвичайно важливим є

нських захисників постійно зростає, хоча самі близькі люди так і залишаються найріднішою сім'єю. За таких умов побратими надають потужну психологічну допомогу один одному на кшталт родинної підтримки.

За час російсько-української війни, в умовах професійного керування підрозділами Збройних Сил України, військова спільнота поступово перетворюється на велику родину українських захисників та їхніх сімей. При цьому модель "батьки та діти" залишається найбільш стійкою за структурою та суттю цих взаємовідносин в українському війську, яке щодня наближає всіх нас до перемоги.

За матеріалами АрміяInform

